

ikke at benytte denne Lejlighed. Om den høje Rigsdag kan forsvare at lade være at give sit Minde til, at en saadan Indtægt skaffes — ja, det er jo noget andet. Jeg maa bøje mig derfor, hvis der skulde blive Enighed derom. I dette Øjeblik ser det ikke ud dertil. I dette Øjeblik forekommer det mig efter de Udtalelser, vi har hørt, at i alt Fald 3 Partier — og det er tilstrækkeligt til Flertal i den høje Rigsdag — vil gaa med til det vigtigste i Lovforslaget, de 8 Mill. Kr. Om det konservative Folkeparti pludselig vil holde paa den fattige Mands Snaps, som ikke mere er den fattige Mands Snaps — ja, det er muligt. Jeg har set det antydet i et Blad, som er et Organ for det konservative Folkeparti, men det konservative Folkeparti gaar jo ganske vist undertiden lige stik imod, hvad dette Blad anbefaler. Men det er jo muligt. Men saa vil jeg med Ro føre Lovforslaget igennem med 3 Partier, jeg mener ikke, at der behøves Enighed i denne Sag for mere end 3 Partiers Vedkommende. Om teknisk Sprit og denatureret Sprit kan vi forhandle. Det er klart, at dette Lovforslag overhovedet maa forhandles omhyggeligt og sagligt — hvad skulde der ellers ske? Men jeg vil dog tilraade en vis Hastighed i Behandlingen af Hensyn til de industridrivende og de handlende, som paavirkes af Loven, Spiritusfabrikanterne o. s. v., og jeg har en vis Fornemmelse af, at det er rigtigt, at dette Lovforslag følger med Lovforslaget om Befolkningens Forsyning med Smør, Fedt o. s. v. Det er skabt ud fra dette, at der der kræves saa store Pengemidler af Statskassen, og er altsaa en Art Appendiks dertil — et Appendiks, som man naturligvis kan skære bort, men som jeg mener, man gør Uret i at skære bort, thi Statskassen maa og skal have den størst mulige Indtægt.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Foss: Hvorvidt Snapsen i Fremtiden vil blive den fattige eller den rige Mands Snaps, er jeg ikke i Stand til at afgøre. Jeg er nemlig af den Tro, at den vil blive betalt af dem, der drikker den. Men jeg vil dog tillade mig at oplyse, at jeg i hvert Tilfælde ikke anser Snapsen for at være den konservative Mands Snaps, og naar den højtærede Finansminister derfor har udtalt den Formodning, at jeg paa mit Partis Vegne vilde modsætte mig den

uhyre Beskatning paa Drikkespritten, er det en Misforstaaelse. Det har jeg ikke gjort; jeg har gjort opmærksom paa, at det var en noget farlig Vej, vi var inde paa, med disse uhyre store kunstige Prisforhøjelser paa en enkelt Vare til Fordel for Staten, og jeg for min Part tror, at det er klogere at fordele disse Skatter paa flere Varer. Men jeg tror ikke, at den højtærede Finansminister vil møde nogen Modstand paa dette Punkt. Den Popularitet, som den højtærede Finansminister vil skaffe sig ved denne Skat, vil det konservative Folkeparti ikke nægte ham. Derimod er jeg glad ved at høre, at den højtærede Finansminister dog syntes at være villig til at forhandle, naar det drejer sig om den tekniske Sprit og den denaturerede Sprit, thi det er paa dette Omraade, mine Indvendinger sætter ind. Jeg mener ikke, at det er fuldkommen ligegyldigt, om man pludselig kaster en Skat paa — det forekom mig, at den højtærede Finansminister selv anførte dette Tal — $3\frac{1}{2}$ Million over paa Forbrugerne af den tekniske Sprit og den denaturerede Sprit, og man kan ingenlunde gaa ud fra, at dette vil gaa af sig selv. Nu har ganske vist den højtærede Finansminister sagt, at Finansministeren vilde jo, naar Lovforslaget blev vedtaget, kunne dispensere og fritage. Men da den højtærede Finansminister tillige har udtalt, at der allerede forelaa en Række Andragender, forekommer det mig dog, at det var heldigere, om disse Spørgsmaal blev drøftet, før Lovforslaget var blevet til Lov end efter, saaledes at man ikke satte baade Forbrugerne, Industrien og Finansministeren i den kedelige Situation, at det skal være en Naadesbevilling, hvis man bliver fritaget for denne meget betydelige Skat.

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er udløbet.

Foss: Jeg maa blot endnu have Lov til at tilføje, at selv om Sagen haster, tror jeg dog, man hellere skal give saa megen Tid, at man ikke gennem denne Foranstaltning skaber alvorlige Hindringer for Næringslivet.

N. Neergaard: Jeg maa tilstaa, at den højtærede Finansministers Udtalelser ikke har rokket min Tro paa, at der virkelig har været — vi behøver jo ikke at sige Unighed, men skal vi sige nogen Forskel paa de to højtærede Ministres Syn, ikke paa, hvorvidt dette Lovforslag